

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/23/2018
Identifikačné číslo spisu: 6713217116
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6713217116.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v právnej veci žalobcu: M. N., J.. XX. S. XXXX, Y. G. H. X/XX, M.-XXXX I., V. V., zast. JUDr. Sabínou Hodoňovou, PhD., advokátkou, so sídlom Mariánske námestie 31, 010 01 Žilina, IČO: 42 224 501, proti žalovanému: Juraj Lalík - LAMAX, s miestom podnikania Partizánska 205/2A, 962 02 Víglaš, IČO: 36 870 994, o zaplatenie 937,50 eur s príslušenstvom vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 9Cb/23/2013, na dovolanie žalovaného proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2017, č. k. 43Cob/115/2017-142, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen rozhodnutím z 2. novembra 2016, č. k. 9Cb/23/2013-114 zaviazal žalovaného, aby zaplatil pôvodnému žalobcovi Who is who Verlag für Personenencyklopädien AG, Alpenstrasse 16, Postfach 4703, CH-6304 Zug, Švajčiarsko sumu 937,50 eur spolu s 10 % ročným úrokom z omeškania od 1. apríla 2011 do zaplatenia a pôvodnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že nárok žalobcu vznikol z uzatvorenej zmluvy o dielo (§ 536 ods. 1 Obchodného zákonníka), v zmysle ktorej si žalovaný objednal vydanie encyklopédie Who is who v Slovenskej republike za súčasného poskytnutia životopisných údajov za účelom ich zverejnenia v tlačových, resp. elektronických médiách, za čo sa zaviazal pôvodnému žalobcovi zaplatiť celkovú sumu 937,50 eur. Tvrdenie žalovaného, že objednávku nepodpísal, vyhodnotil súd prvej inštancie v kontexte zistených skutočností ako účelové. Zároveň uviedol, že k účinnému odstúpeniu od zmluvy žalovaným nedošlo a nesprávne uvedenie mäkkčeňa v mene žalovaného na objednávke je zrejmou chybou v písaní, ktorá vzhľadom na správnosť ostatných identifikačných údajov vrátane IČO a DIČ nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu.

3. Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie bolo v posledný deň lehoty na odvolanie, t. j. 20.

decembra 2016 doručené prvostupňovému súdu odvolanie právneho zástupcu žalovaného v elektronickej podobe bez autorizácie, ako príloha e-mailovej správy. V odvolaní uviedol, že podáva vo veci odvolanie pre jeho nesprávnosť a nezákonnosť z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 C. s. p. citujúc ustanovenia uvedené pod písmenami b/, d/, e/, f/, g/ a h/. Záverom odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania.

4. Žalovaný doručil odvolanie súdu prvej inštancie v listinnej podobe dňa 29. decembra 2016. Zároveň s odvolaním v listinnej podobe doručil 29. decembra 2016 ďalšie podanie, označené ako odvolanie voči napadnutému rozsudku, v ktorom všeobecné odvolacie dôvody uvedené v pôvodnom odvolaní doplnil o konkrétne odvolacie dôvody- namietal, že súd prvej inštancie neakceptoval plnomocenstvo udelené žalovaným právnenému zástupcovi a že nevykonal dokazovanie z oboru písomznanectva za účelom zistenia, či podpis na objednávke patrí žalovanému a taktiež uviedol, že súd nesprávne vyhodnotil žalovaného ako podnikateľa.

5. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 9Cb/23/2013-136 z 10. mája 2017 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že pôvodný žalobca vystúpil a na jeho miesto do konania vstúpil nový žalobca M. N., J.. XX. S. XXXX, Y. G. H. X/XX, M.-XXXX I., V. V..

6. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 C. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného má vadu, pre ktorú nebolo možné v odvolacom konaní pokračovať a preto odvolací postupom podľa ust. § 386 písm. d/ C. s. p. odvolanie odmietol, keďže nemalo zákonom vyžadované náležitosti.

7. Žalovaný prevzal predmetný rozsudok dňa 5. decembra 2016. Posledný deň na podanie odvolania tak uplynul dňa 20. decembra 2016. V posledný deň lehoty na podanie odvolania, t. j. 20. decembra 2016 žalovaný cestou svojho právneho zástupcu včas doručil odvolanie súdu prvej inštancie elektronicou formou odvolanie bez autorizácie. V súlade s ust. § 125 ods. 2 C. s. p. elektronicke podanie odvolania dodatočne riadne doručil súdu prvej inštancie v lehote 10 dní v listinnej podobe. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalovaného ako včas podané, ktoré však neobsahovalo žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré žalovaný považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne a ktoré sú v zmysle § 363 C. s. p. podstatnou náležitosťou odvolania. Žalovaný ku dňu uplynutia lehoty na odvolanie konkrétne dôvody nedoplnil. Až 29. decembra 2016, po uplynutí odvolacej lehoty doručil zároveň s odvolaním podaným v listinnej podobe aj podanie, rovnako označené ako odvolanie, v ktorom už uviedol konkrétne odvolacie dôvody. Na odvolacie dôvody, ktoré žalovaný doručil deväť dní po uplynutí lehoty na podanie odvolania už odvolací súd prihliadnuť nemohol, preto sa správnosťou tvrdení žalovaného v doplnenom odvolaní po uplynutí odvolacej lehoty nezaoberal.

8. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný. V dovolaní prípustnosť odvodzuje z ust. § 420 písm. f/ C. s. p. a má za to, že odvolací súd porušil zákon, ustálenú judikatúru všeobecných súdov (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/32/2005), princípy uvedené v C. s. p. a princípy spravodlivosti a právo žalovaného na spravodlivý proces resp. ústavné právo žalovaného na súdnu ochranu. Žalovaný podal elektronicou formou odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods.1 písm. b/, d/, e/, f/, g/ a h/ C. s. p. Má za to, že v zákonnej 10 dňovej lehote doručil súdu prvej inštancie odvolanie z 20. decembra 2016 v listinnej podobe a taktiež tohto dňa, t. j. 29. decembra 2016 doručil prvoinštančnému súdu odvolanie, v ktorom uviedol, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny. Žalovaný má za to, že odvolací súd mal prihliadnuť i k tomuto podaniu a odvolanie žalovaného nemal odmietat'.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 427 C. s. p.) stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté (§ 424 C. s. p.), pričom táto strana je zastúpená advokátom v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p. a má náležitosti podľa ust. § 428 C. s. p., následne pristúpil ku skúmaniu, či dovolanie v predmetnej veci je prípustné.

10. Podľa ust. § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa ust. § 420 C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému, rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí a to na základe tzv. vady zmätočnosti s terminologickým a systematickým prispôbením novej koncepcii sporového konania. Dovolateľ odvodzuje prípustnosť dovolania pre tzv. vadu zmätočnosti a to podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Konkrétne uviedol, že odvolanie bolo podané včas, t. j. v posledný deň lehoty na podanie odvolania - 20. decembra 2016, a to v súlade s ust. § 125 C. s. p. v elektronickej podobe bez autorizácie. Tým, že dovolateľ v lehote 10 dní doručil súdu prvej inštancie odvolanie v listinnej podobe (29. decembra 2016). Zároveň doručil prvoinštančnému súdu podanie „odvolanie“, v ktorom konkrétne uviedol dôvody, pre ktoré považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne.

Dovolací súd preto skúmal, či v predmetnej veci nedošlo k naplneniu dôvodu prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. Tento dôvod treba vykladať tak, že došlo k porušeniu procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Dovolací súd preto preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu, či rozhodnutie odvolacieho súdu je v súlade s procesným právom, t. j. s Civilným sporovým poriadkom. Podľa ust. § 125 C. s. p. ods. 1 podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo elektronickej podobe. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu - advokáta doručil súdu prvej inštancie odvolanie v posledný deň lehoty na odvolanie (20. decembra 2016) v elektronickej podobe bez autorizácie a preto v súlade s ust. § 125 ods. 2 C. s. p. bol povinný dodatočne súdu doručiť do 10 dní odvolanie v listinnej podobe, ak chcel, aby jeho podanie v elektronickej podobe malo účinky odvolania podaného v zákonom stanovenej lehote.

11. Podľa ust. § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

12. Dovolací súd z odvolania dovolateľa došlého súdu prvej inštancie 20. decembra 2016 konštatoval, že toto odvolanie len všeobecne vymenuje dôvody odvolania uvedené v ust. § 365 ods. 1 C. s. p. bez akejkoľvek konkretizácie, t. j. v čom vidí v konaní súdu prvej inštancie za nesprávne.

13. Dovolateľ dňa 29. decembra 2016 doručil súdu prvej inštancie okrem listinnej podoby odvolania podaného v elektronickej podobe 20. decembra 2016 (č. l. 119) aj podanie - odvolanie, ktoré dovolateľ podal na Okresnom súde Zvolen 29. decembra 2016 (č. l. 121), v ktorom uviedol dôvody, pre ktoré napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie.

14. Podľa ust. § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

15. Dovolací súd preto konštatoval, že zo strany odvolacieho súdu nedošlo k procesnej vade podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., ktorá by založila prípustnosť dovolania žalovaného, pretože odvolanie dovolateľa nemalo náležitosti podľa ust. § 363 C. s. p. a pre tieto vady odvolania nemohol dovolací súd v odvolacom konaní pokračovať a vecne správne rozhodol, keď odvolanie žalovaného podľa ust. § 386 písm. d/ C. s. p. odmietol.

16. Dovolací súd záverom dodáva, že dovolateľ sa odvoláva na ustálenú judikatúru všeobecných súdov - rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/32/2005, ktorá je v predmetnej veci irelevantná, nakoľko v roku 2005 sa rozhodovalo podľa iného zákona (Občiansky súdny poriadok). Civilný sporový poriadok striktnie ukladá v ust. § 365 ods. 3 C. s. p., že dopĺňať alebo meniť dôvody odvolania je prípustné len do konca lehoty na odvolanie. Podľa ust. § 373 ods. 1 C. s. p. súd prvej inštancie vyzýva odvolateľa na odstránenie odstrániteľných väd, súd však nevyzýva odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov, čo je rozdielne v porovnaní s ust. § 209 O. s. p.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k názoru, že prípustnosť dovolania nie je daná podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., preto dovolanie žalovaného odmietol v súlade s ust. § 447 c/ C. s. p., lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 443 C. s. p.

18. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. Pretože dovolanie žalovaného bolo odmietnuté, rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd nemusí odôvodňovať (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.